Második üzenet

Krisztust a példaképünkként megismerni és a példaképünknek venni

Igeolvasmány: Fil 2,5-11

I. Ahhoz, hogy megtapasztaljuk Krisztust, és éljük Krisztust, meg kell ismernünk Őt mint a példaképünket, és Őt kell vennünk a példaképünknek – Fil 2,5-11:

A. A 2,5-11 igeszakaszban Pál Krisztust a példaképként mutatja be; ennek a példaképnek belénk kell töltődnie.

B. A keresztyén élet példaképe az Isten-ember Megmentő, aki megüresítette Magát, és megalázta Magát, és akit Isten felmagasztalt és megdicsőített – 6-9. vers:

1. Habár az Úr egyenlő volt Istennel, Ő nem tekintette az Istennel való egyenlőséget megtartandó és megőrzendő kincsnek; Ő megüresítette Magát, félretéve, amit birtokolt – Isten formáját – 6-7a. vers.
2. A testet öltésében az Úr nem változtatta meg az isteni természetét; Ő csupán a külső kifejeződést cserélte fel: Isten formáját egy rabszolga formájával – 7. vers.
3. Az Úr „emberekhez hasonlóvá" lett – 7b-8a. vers:
   a. *Isten formája* Krisztus istenségének belső valóságára utal; *az emberekhez hasonló* kifejezés pedig az Ő emberségének külső megjelenését jelenti.
   b. Külsőleg emberként jelent meg az embereknek, de Istenként Övé volt az istenség valósága belsőleg.
   c. Krisztus belépett az emberség állapotába, és forma szerint embernek találtatott.
4. Krisztus megalázta Magát azáltal, hogy engedelmessé lett egészen halálig – a keresztfa haláláig – 8b. vers:
   a. Önmaga megalázása egy további lépés volt Önmaga megüresítésében.
   b. Krisztus önmegalázása láthatóvá tette az Ő önmegüresítését.
   c. A kereszthalál volt Krisztus megaláztatásának tetőpontja – Csel 8,33; Fil 3,21.
5. Az Úr a végsőkig megalázta Magát, de Isten felmagasztalta Őt a legmagasabb csúcsra, és „ajándékoza Néki oly nevet, amely minden név fölött való" – 2,9:
   a. Isten felmagasztalta Jézust, egy igazi embert, hogy mindenek Ura legyen – Csel 2,32-33; 5,31.
   b. Krisztusnak ez a felmagasztalása a feltámadási erő megnyilvánulása volt.
   c. A legmagasabb név a világegyetemben, a legnagyobb név, Jézus neve:
      1) A név annak végösszegét fejezi ki, ami az Úr Jézus az Ő személyében és munkájában.
      2) *Jézus nevében* azt jelenti, hogy mindannak szférájában és elemében, ami az Úr – Fil 2,10 [görög; Károli: Jézus nevére].
   d. Annak eredményeként, hogy megvalljuk, Jézus Úr, Isten az Atya megdicsőíttetik; ez a nagyszerű vége mindannak, ami Krisztus, és amit Ő elvégzett az Ő személyében és munkájában – 11. vers; 1Kor 15,24-28.

C. E példakép alapelve, hogy valaki a legmagasabb rendű élettel és pozícióval hajlandó alázatos módon élni.

II. Krisztus mint a példaképünk nemcsak objektív, hanem szubjektív és tapasztalati is – Fil 2,5. 12-13:

A. A Személy, aki felállította ezt a példaképet, és aki Maga a példakép, most a bennünk lakozó Istenként a bensőnkben munkálkodik – 13. vers.

B. Krisztus mint a belső példakép alapelve az életvitelünkhöz, hogy még ha a legmagasabb színvonallal vagy a legmagasabb pozícióval rendelkezünk is, nem szabadna ragaszkodnunk ahhoz.

C. Partnereknek kell lennünk Krisztussal az Ő emberi életvitelében, különösen Önmagának megüresítésében és megalázásában, valamint abban, hogy nem ragaszkodott az Istennel való egyenlőséghez mint kincshez – 6-7. vers.

D. A Krisztus, aki a példaképünk, a bensőnkben lévő élet most – Kol 3,4:
   1. Van bennünk egy élet, amely önmegüresítő és önmegalázó élet; ez az élet soha nem ragaszkodik kincsként semmihez, hanem mindig kész félretenni pozíciót és címet.
   2. Miénk a megfeszített Krisztus mint a példaképünk, és ez a példakép a megfeszített élet a bensőnkben – Gal 2,20:
      a. Krisztus megaláztatásának lépései a Filippi 2,5-8 igeszakaszban jelentik a teljes módon kiélt megfeszített élet szempontjait.
      b. Amikor Krisztust éljük, azt a Személyt éljük, aki egy megfeszített életnek a példaképe – 1,21a.
   3. Amikor a megfeszített életet a példaképünkként vesszük, akkor az megnyitja a kaput a feltámadáshoz, és bevisz minket a feltámadás erejébe – 3,10:
      a. Azáltal, hogy megfeszített életet élünk, megtapasztalhatjuk a feltámadás erejét, ami felmagasztalta Krisztust a legmagasabb csúcsra a világegyetemben – Ef 1,19-22.
      b. A legmagasabb rendű élet a földön a megfeszített élet; valahányszor megfeszített életet élünk, Isten be fog vinni minket a feltámadás erejébe.
   4. Krisztusnak nemcsak objektíven kéne felmagasztaltatnia a világegyetemben, hanem szubjektíven is a mindennapi életünkben – Fil 2,9:
      a. Krisztus felmagasztaltatik bennünk, amikor a megfeszített életként vesszük Őt, hogy a mindennapi életünk példaképe legyen.
      b. Jézus Krisztus Szellemének bőséges ellátmánya az erő, amely Krisztust felmagasztalja – 1,19.

III. Ha Krisztust a példaképünknek akarjuk venni, Krisztus értelmét az értelmünknek kell vennünk – 2,5 [angol ford. alapján]:

A. Pál Krisztust nemcsak az életvitelének és kifejeződésének vette külsőleg, hanem Krisztus értelmét az értelmének is vette belsőleg – 1Kor 2,16.
B. Hogy Krisztus értelme bennünk lehet, az azt jelenti, hogy ez az értelem valami élő; Krisztus értelme valójában Krisztus Maga, mert Krisztus személye az Ő értelmében nyilvánul meg.
C. Meg kell nyitnunk magunkat, és hagynunk kell, hogy ez az értelem bennünk legyen – Fil 2,5:
   1. Ez arra vonatkozik, hogy tartsuk egymást különbnek saját magunknál (3. vers), valamint ne a saját erényeinket figyeljük, hanem másokét (4. vers [angol ford. alapján]).
   2. Ez a gondolkodásmód volt Krisztusban, amikor megüresítette Magát, egy rabszolga formáját véve fel, és megalázta Magát, forma szerint embernek találtatván – 7-8. vers.
   3. Ahhoz, hogy ilyen értelmünk legyen, szükséges, hogy egyek legyünk Krisztussal az Ő belső részeiben – 1,8.

IV. Meg kell ismernünk a Fiú alárendeltségét – 2,5-11; Héb 5,7-8:

A. Isten Igéje elmondja nekünk, hogy az Úr Jézus és az Atya egyek – Jn 10,30.
B. Az Atya és a Fiú egyenlő, egyenlő hatású, együtt létező és egyidejűleg létező.
C. A Filippi 2,5-7 egy szakaszt alkot, a 8-11. vers pedig egy másik szakaszt alkot:
   1. Az első szakasz arról szól, hogy Krisztus megüresíti Magát.
   2. A második szakasz arról szól, hogy Krisztus megalázza Magát az emberi mivoltában – 8. vers.
D. Amikor az Úr eljött a földre, megüresítette Magát az Ő istenségének dicsőségétől, erejétől, pozíciójától és képétől.
E. Az Atya a hatalom képviselőjévé vált, a Fiú pedig az alárendeltség képviselőjévé vált:
   1. Amikor az Úr lejött a földre, letette a hatalmat egyfelől, és felvette az alárendeltséget másfelől.
   2. A szívét arra tette, hogy rabszolgává váljon, korlátozott legyen időben és térben mint egy ember.

3. Az Úr megalázta Magát, engedelmessé válván; az Istenségben lévő engedelmesség a legcsodálatosabb dolog az egész világegyetemben.

F. Alá kéne rendelnünk magunkat a hatalomnak; ez egy nagy dolog.

G. Arra az értelemre van szükségünk magunkban, amely Krisztus Jézusban volt – 5. vers:
   1. Mindannyiunknak az Urunk útját kéne járnunk, az Ő alárendeltségének alapelvét a mi alárendeltségünk alapelvének véve.
   2. Aki ismeri ezt az alapelvet, fel fogja ismerni, hogy a lázadásnál nincs csúnyább bűn, és hogy az alárendeltségnél semmi sem fontosabb – Júd 11; Róm 1,5; 16,26.
   3. Csak akkor szolgálhatjuk Istent, amikor meglátjuk az alárendeltség alapelvét – Mt 4,10; 20,28; Csel 6,2; Róm 1,9; 16,18; Héb 12,28; Jel 22,3.
   4. Isten alapelve csak olyan módon történő alárendelődés által tartható fenn, ahogyan az Úr rendelte alá Magát.

H. A Héberek 5,8 elmondja nekünk, hogy az Úr az engedelmességét szenvedés révén tanulta meg:
   1. A szenvedés engedelmességet hozott Neki.
   2. Az igazi alárendeltség akkor található meg, amikor a szenvedés ellenére még mindig van engedelmesség.
   3. Amikor az Úr eljött a földre, nem hozott Magával engedelmességet; hanem szenvedések révén tanulta azt meg.

I. A megmentés nem csak örömet hoz; hanem alárendeltséget is hoz – Róm 1,5; 16,19. 26; Titus 3,1:
   1. Csak az önmagukat alárendelők fogják megtapasztalni a megmentés teljességét.
   2. Alá kell rendelnünk magunkat, ahogyan az Úr is alárendelte Önmagát.
   3. Az Úr engedelmesség révén a megmentésünk forrásává lett – Héb 5,8-9.
   4. Isten annak reményében mentett meg minket, hogy mi alárendeljük magunkat az Ő akaratának – Jel 4,11.

J. Amikor valaki találkozik Isten hatalmával, az alárendelődés egyszerű dolog, és Isten akaratának megismerése is egyszerű dolog, mert az Úr, aki egész életében alárendelte Magát, már nekünk adta az Ő alárendelődésből álló életét – Jn 11,25.

© 2025 Living Stream Ministry